

શ્રી મહાત્મીર્થ શ્રી શેરીસાધ્વનાથ વાર્ણન.

ધી રત્નસાગર શ્રી લાગ પ્રેસમા શા. અમરતલાલ,
જેશીગબાઇએ હા.પુ. ત્રણદરવાજા—૨૫૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૮૮૦ વર્ષિક

પુસ્તકનું નામ શરેશાપાંડવનાથ વહુનિ

વિષય પૃ. ૧ : ૪૪૪૫

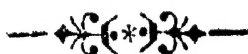
શ્રી મહાતીર્થ

શ્રી શેરીસાપાર્શ્વનાથ વર્ણન.

અપાવત્રાર.

શેઠ. ઘેલાભાઈ જેચંદ.

મુ. કલોત.

પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શેઠ. ગોવરધન અમુલખ.

મુ. કલોત.

સવન ૧૯૭૩

સને ૧૯૧૭

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૧૦૦૦

કિંમત અમુલ્ય.

આ શરીસામહાતિર્થનું વર્ણન પ્રસિદ્ધ કરવામાં બુદ્ધિ દ્રષ્ટિ કે છાયાદિક દોષે કરી આવેલી ખામીઓ વાંચનાર હં-સપ્રકૃતિએ કરી સારજ ગૃહણ કરી સુધારી વાંચશો. તેમજ આ તિર્થના સંબંધમાં જે કોઈ વિશેષ માહિતી અથવા તો સુધારો આપશે તો તે અમો આભારપૂર્વક બીજી આવૃત્તિમાં દાખલ કરીશું. થાંડી મહારી અદ્યપમતિ તથા જ્ઞાનની મંદ-તાને લેધને મતીકદપનાથી જે કંઈ ન્યુનાધિક લખાણ લખાયું હોય તેની ચતુર્વિધ સંઘની મારા પ્રત્યે ક્ષમાચાચના ચાહું છું. એજ

હી. સેવક.

ગોવરધન અમુલખ.

અમદાવાદમાં ત્રણદરવાજા આગળ ચુડીઓળમાં આવેલા નંબર

૨૭૪૩ ના મકાનમાં ધી. “રત્નસાગર” પ્રીન્ટીંગ

પ્રેસમાં શા. અમરતલાલ જેશીંગલાલએ છાપ્યું.

અર્પણપત્રિકા.

મેહેરબાન શેઠજીસાહેબ જમનાભાઈ ભગુભાઈ

મુ. અમદાવાદ.

અમદાવાદ શેઠેર એ આખા હિન્દુસ્તાનમાં અગ્રેસર ગણાતું જૈનમંદુરોનું મુખ્ય મોટું મથક છે, તેમાં જૈનરત્ન નગરશેઠ પ્રેમાભાઈ હીમાભાઈ એક મહાન બુદ્ધિશાળી તથા સદાયરણી થઈ ગયા તેઓ શેઠજીસાહેબે શુભખાતાઓનો સારો વહીવટ કર્યો. તેઓ પછી શેઠ મનસુખભાઈએ પણ ખોડાદોર વીંગેરે શુભખાતાઓનો પ્રશંસનીય વહીવટ કર્યો તેમજ સદરહુ નગરશેઠ પ્રેમાભાઈ હીમાભાઈના કુટુંબમાં શેઠ મણીભાઈ પ્રેમાભાઈ તથા શેઠ ચીમનભાઈ લાલભાઈ નગરશેઠ નીમાયા તેઓ પણ જૈનધર્મના પુણ્ય રાગી હતા તેમજ શેઠ લાલભાઈ દલપતભાઈ તથા શેઠ ચમનભાઈ નગીનદાસ પણ બુદ્ધિશાળી તથા ધર્મના રાગી હોઈ તેમણે પણ તીર્થોના કામમાં તન, મન અને ધનથી સારો મદદા કરેલી છે. પરંતુ જૈનદોમના કમભાગ્યે આવાં નરરત્નોનો સ્વર્ગવાસ થયેલો છે.

ઉપરનાં નરરત્નોના સ્વર્ગવાસ ગમન બાદ હાલના સમયમાં આપ એક મહા ભદ્રોક, સદ્ગુણપાત્ર ધર્મમાં પુણ્ય શ્રદ્ધાળુ અને ધર્મને ઉત્તેજન આપનાર એક મહાન પુરુષ તરીકે ગણાય છે. આપનામાં ઉચ્ચ પ્રકારની ઉદારતાએ નિવાસ કરેલો

હોય આપ નામદાર સ્વધર્મમાં સુનીતિ અને સદાચારની વૃદ્ધિ થવી ઇચ્છો છો અને જૈનખંધુ પ્રત્યે સાધર્મીભાવ તરીકેની લાગણી ધરાવી સારી સહાય આપો છો આપે સેરીસાતીર્થનો ઉદ્ધાર કરવામાં પણ ઘણી સારી મદદ કરી છે એ વીગેરે આપના સદ્ગુણોથી આકર્ષાઈ તેના સ્મરણાર્થે આ લઘુ પુસ્તક આપશ્રીને અર્પણ કરી અત્યાનંદ પામી વીરામ પામું છું એજ વિનંતી.

લી. આપનો સદાનો આભારી સેવક.

શેઠ ગોવરધન અમુલજી.

શ્રી મહાતીર્થ

શ્રી શેરીસાપાર્શ્વનાથ વર્ણન.

મંગલાચરણ.

યસ્યચ્છદ્મસ્થભાવે શઠકમઠહઠોપૂવ્વષ્ટધારાધરામ્ભઃ ।

સંભારેતુંગરંગદ્ધુરુલહરિપરિપ્લાવિતક્ષોણિદેશે ॥

મગ્નસ્યાકંઠપીઠે વદનમતિતરાં સ્મેરરાજીવશોભા ।

મંગીચક્રેસ વામાતનયજિનપતિર્વૉઽસ્તુ વિદ્યોપશાન્ત્યૈ ॥૧॥

અમદાવાદ શહેરની પાસે રજપુતાના માળવા રેલ્વેનું
અમદાવાદથી મહેસાણે જતાં કલોલ સ્ટેશન આવે છે.

કલોલ (નામદાર શ્રીમંત ગાયકવાડ સરકારના (ખરોડ
સ્ટેટના) કડી પ્રાંતના કલોલ તાલુકાનું મુખ્ય ગામ છે પ્રથમ
ઘણાં વર્ષો ઉપર કલોલમાં જૈન સ્થેતાંબર મુર્તિપુજકોનાં ઘર
હતાં તથા એક સ્થેતાંબર દેરાસર હતું તેમાં શ્રી નેમીનાથ
સાગવાનની મુર્તિ હતી એવું ચૈત્યપરિપાટી શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે

ત્યાર પછી શ્રાવકોની વસ્તી નહિ હોવાથી દેરાસર અંદરથી પ્રતિભાજી શ્રી પેથાપુર લઈ ગયાનું સંભળાય છે.

દેરાસરનો ભાગ પડી જવાથી તથા શ્રાવકોની વસ્તી નહિ હોવાથી દેરાસરવાળી જગ્યાનો કબજો શેઠ જેયંદ ખોડીદાસના વારસાએ લીધેલો તેમાં હાલ વંડાવાળી તે જગા તેમના કબજામાં છે.

સદર જેયંદ ખોડીદાસના વારસો ડુંઢીઆ (સ્થાનવકાસી) ધર્મ પાળતા હતા તે શેઠ જેયંદ ખોડીદાસના વારસો પૈકી તેમના દીકરા શેઠ ઘહેલાભાઈ જેયંદ અને તેમના દીકરાના દીકરા શેઠ ગોવરધન અમુલખે સંવત ૧૮૬૦-૬૧ ની સાલમાં અમદાવાદ મધ્યે આચાર્ય શ્રી ૧૦૦૮ વિજયનેમસુરી મહારાજના સદુપદેશથી જૈન શ્વેતાંબર મુર્તિપુજકધર્મ જૈનશાસ્ત્ર આધારે મુળ ખરો હતો તે સ્વીકાર્યો. હાલ કલોલમાં (૧૫૦) ઉપરાંત માણસોએ એ ધર્મ સ્વીકાર્યો છે.

શેઠ ગોવરધન અમુલખે આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિજયનેમસુરિ મહારાજ પાસે વિનંતી કરી કે કલોલ એક તાલુકાનું મુખ્ય મથક છે તથા સ્ટેટનું જંકશન છે માટે દેરાસર થવાની જરૂર છે તેથી આચાર્ય મહારાજે અમદાવાદના સુપ્રસિદ્ધ શેઠ જીસાહેબ શેઠ મનસુખભાઈ ભગુભાઈને કલોલ દેરાસર કંઠાવવાના લાભનો ઉપદેશ કરવાથી શેઠજીસાહેબે દેરાસર કરાવવાનું નક્કી કર્યું અને તેમના ભાઈ શેઠજીસાહેબ શેઠ જમનાભાઈ ભગુભાઈના સ્વર્ગવાસી સુપત્ની સમરતમાઈ તે શા. કૃષ્ણ ઉર્ફે કાળીદાસ ભગવાનદાસની દીકરી તેમની મીલકત

માંથી કલોલમાં શ્રી જૈન શ્વેતાંબર દેરાસર કરાવ્યું અને શ્રી પાર્શ્વનાથભગવાનને મુળનાથક તરીકે બીરાજમાન કર્યા તેની પ્રતિષ્ઠા સંવત ૧૯૬૪ના મહાશુદી ૫ ને દીવસે થાતાના મહાન ખર્ચે શેઠજીસાહેબ શેઠ મનસુખભાઈ ભગુભાઈએ કરાવી છે તથા દેરાસરની આબુખાબુ ધર્મશાળાએ, વાસણ, ગોદાં, વિગેરે સર્વે સાધન રાખી શ્રી ભોયણીની માફક કારખાનું હાલ શેઠજીસાહેબ શેઠ જમનાભાઈ ભગુભાઈ તરફથી ત્યાલે છે અને દેરાસરનું તમામ ખર્ચ તેઓ મહાપુણ્યવંત શેઠજીસાહેબ શેઠ જમનાભાઈ ભગુભાઈ તરફથી ચાલે છે.

કલોલ ગામથી પશ્ચિમદિશા તરફ આશરે અઢીગાઉ એટલે ૪ માઈલ દુર શ્રીશેરીસા ગામ છે અને ત્યાં જતાં શ્રી-મંત ગાયકવાડ સરકાર તરફથી કાચીસડક છે એટલે રસ્તો ઘણા સારો છે.

શેરીસાગામ અસલ પ્રાચીન મોટું શહેર હતું એવું કેટલાક પુસ્તકો ઉપરથી તથા ગામની વહી ઉપરથી સાબીત થાય છે. શેરીસામાં પ્રાચીન જૈનશ્વેતાંબર કેટલાંક દેરાસરો હતાં તે ખણુ લેખો તથા શાસ્ત્રો ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે અને તેમાં મુખ્ય શ્રીલોહણપાર્શ્વનાથનું દેરાસર હતું તે ઘણાજબુના વખતનું હતું તેના ફરતાં બાવન છનાલય દરીઓ હતી તથા આબુખાબું શ્રીનિમનાથપ્રભુનું છનાલય હતું તે શિવાય બી-જાં પણ દેરાસરો હોવાનું સંભવે છે. તેમજ લાવણ્યસમય મહારાજે આ સંબંધમાં એક સ્તવન બનાવેલું છે તે આ શિવડીના પાને ૧૧ મે છે તેમાં ૧૩ મા પદમાં આ શહેરની

પ્રાચીનતા માટે જે લખ્યું છે તેનો અર્થ નીચે પ્રમાણે સંભવે છે.—

આ શહેર તે વખતે ખારજેજનનું હતું અને તેનું નામ પ્રજાપુર હતું; તેમાં એક શેરીસાંકડી નામનો ભાગ હતો. તેમાં આ મંદીર આવેલું હતું ઘણા સમય જતાં અત્યારે આ ગામનું નામ શેરીસા અને તેનાથી આશરે આઠ નવ ગાઉને અંતરે કડી નામનું મોટું ગામ છે આ બન્ને ગામ શેરીસા-કડીના બે વીભાગ થયા હોય એમ અનુમાન થાય છે.

શેરીસાગામની પુર્વદીશાએ ૧૧ વીધાના નંબરમાં આ તમામ દેરાસરનો તથા તેમના સંબંધનો તમામ ભાગ હતો અને તે જમીન ગાયરમાં સરકારથી ગણવામાં આવેલી હતી.

શેરીસા મહાતીર્થની જગામાં દેરાસરનો નીચેનો જમીનનો ભાગ ઉમરા તથા પાયા તથા નહવણ કુવો વિગેરે જીતું કામ મેજીદ છે અને તે જમીનના ઉપરના ભાગમાં નીચે મુજબ પ્રતિમાઓ હતી.

- ૩ ત્રણ પ્રતિમાશ્રી પાર્થનાથ ભગવાનની ઘણીમોટી ઉપર સર્પની ફણાધારીકુખારાપાપાણની આશરે ૫-હોળી કુટ ૪૫, ઉંચી કુટ ૩૫૫ દરેક ફેણસુદાં કુટ ૫.
- ૨ બે કાઉસગીઆ પણ ખારાપાપાણના મોટા પહોળા કુટ ૨ ના આશરે ઉંચાઈ કુટ ૬૫-૭
- ૧ શ્રીકૃષ્ણભદ્રેવ ભગવાનની પ્રતિમા આરસની સપ્રતિ મહારાજના વખતની પહોળી કુટ ૧૫ ઉંચી કુટ ૨૫
- ૧ શ્રીઅંબીકાદેવી ઉંચી કુટ ૩૫ પહોળી કુટ ૩ ના આશરે.

ઉપર પ્રમાણે પ્રતિમાઓ તથા દેવીની મુર્તિ તથા એક આરસના પથર ઉપર લેખ હતા.^૧

સંવત ૧૮૬૯ ના માગશરમાસમાં આચાર્ય શ્રીનેમસુરી મહારાજ પધાર્યા તે પ્રસંગે કલોલના શેઠ ગોવરધન અમુલખે શેરીસામહાતીર્થની પ્રતિમાઓ વિગેરે સંખ્યાધી સઘળી હુકીકત નીવેદન કરી તે ઉપરથી તે મહાન પુણ્યપાદ આચાર્ય શ્રીનેમસુરી મહારાજ શ્રીશેરીસા પધાર્યા અને તેઓ મહારાજશ્રીએ આ શેરીસામહાતીર્થનું પ્રાચીન સ્થળ તથા પ્રતિમાઓ તથા લેખો વિગેરે જોઈ આ મહાતીર્થનો ઉદ્ધાર કરાવવા વિચારવંત થયા, અને પોતે તુરંતજ અમદાવાદ જઈ શેઠજીસાહેબ શેઠ મનસુખભાઈ ભગુભાઈને તથા અમદાવાદવાળાને તથા તત્ત્વવિવેચકસભાને શેરીસામહાતીર્થનો ઉદ્ધાર કરવા ઉપદેશ કર્યો તે ઉપરથી શેઠજીસાહેબ શેઠ મનસુખભાઈ ભગુભાઈએ શેરીસાખાતે રૂપીઆ પચીસહજાર આપવા ઠરાવ્યા તથા તત્ત્વવિવેચકસભા વિગેરે તરફથી દીપ કરી. સદર પ્રતિમાઓનો દીપ કરાવવા તથા ગામમાં ઘરઘેરાંસરનું મકાન વેચાણ લઈ તેમાં પધરાવવા તથા ઘેરાસરના સ્થળનો કબજો લેવા વ્યવસ્થા કરવાનો ઠરાવ કર્યો. વળી મહારે વચમાં જણાવવું જોઈએ કે આ તીર્થનો ઉદ્ધાર કરવા સંખ્યાધી ધર્મધુરંધર પુણ્યપાદ આચાર્ય શ્રીમદ્ધુલ્લિસાગરજીએ પણ પોતાના ઉપદેશદ્વારા ઘણાજ શ્રમ લીધો છે તે પણ આ સ્થળે યાદ કરવા મહારી રૂચી થઈ છે.

કલોલના શેઠ ગોવરધન અમુલખને (મને) સંસ્કૃત ઘેરાસરના સાગની જમીનનો કબજો લેવા તથા પ્રતિમાઓનો કબજો

લેવા સદર શેઠ તરફથી સુચના થઇ તેથી સરકારમાંથી દશસરના રથળની ૭ વીધા જમીન વેચાણ રાખવામાં આવી છે અને તમામ પ્રતિમાનો કબજે કાયદેસર રીતે લેવામાં અગ્યો છે.

શેઠ સાહેબ શેઠ મનસુખભાઈના સ્વર્ગવાસ પછી શેરીસા સંબંધીનું તમામ કામ શેઠ સાહેબ શેઠ જમનાભાઈ ભગુભાઈ તરફથી કરવામાં આવે છે.

શેરીસાની તમામ પ્રતિમાળનો લેખ ઘણા ખર્ચે કરાવવામાં આવવાથી પ્રતિમાળનું રૂપ ઘણુંજ અદ્ભુત આનંદકારી થયું છે અને જેના દર્શન કરવાથી આત્મા નિર્ભય થાય છે દેવી અંબિકાનો લાલલેખ ચાલે છે ઘણા યાત્રાળુલોકો હર હમેશા શેરીસે જાય છે ત્યાં આચાર્ય શ્રીનેમસુરીના ઉપદેશથી શ્રીતત્ત્વવિવેચકસભા તરફથી એક ધર્મશાળા ખાંધવામાં આવી છે. આ પ્રતિમાળએ શેઠ સાહેબ શેઠ જમનાભાઈ ભગુભાઈ તરફથી એક ઘરદેરાશર લઇ ખીરાજમાન કરવામાં આવી છે.

વાસણ, ગોદાં, કારકુન, ગોઠી વિગેરેનો સવડ સારો છે. યાત્રાળુલોકો મોટો લાભ લે છે. આ સેરીસા મહાતીર્થની યાત્રા કરવાથી અત્યંત લાભનો હેતુ છે.

શેરીસામાં જૈનશ્રેતાંબર શ્રાવકોનાં ઘરો ૫-૭ છે તેથી સાધુ શાધ્વીને આહારપાણીનો જોગ પણ સારો બને છે.

આ સેરીસા મહાતીર્થનો ઉદ્ધાર કરવામાં તથા જીવદયાના ઉત્તેજકપણામાં અમદાવાદના ઝવેરી મોહોલાલભાઈ મગનભાઈએ ઘણી મદદ આપી છે. તેઓ શેઠ (ઝવેરી) સાહેબનો પણ આભાર માનવાનો છે.

શ્રી સેરીસા મહાતીર્થની પ્રાચીનતાની
સાબીતી માટે સ્તવનો તથા શાસ્ત્ર-
ના દાખલા નીચે મુજબ છે.

—❖❖❖—

શ્રીલાવણ્યસમય મહારાજે બનાવેલું સ્તવન.
મુણ મુણ કંથા રે શીખ સોહાસણી, પ્રીતિ ન કીજે રે
પરનારીતણી—એ દેશી.

ચાલ.

સ્વામી સોહકર શ્રીશરીસેએ, પાસજણેસર લોહણદીસેએ.

ઉથલો.

દીસે લોહણદીપાસ પ્રગટ, પુહવી પ્રન્યાપુર એ,
સેવતાં સંપતિ સુ કવિ જયંતી, સખલ સંકટ ચુરએ;
એહ અચલ મુરતિ મુકલ સુરતિ, આદિ કોઇ ન જાણીએ,
ધમ મુણી વાણી હૃદય આણી, મુગુરએ ન વખાણીએ. ૧

ચાલ.

વિશ્વાસાગર કોઈ ગુર આવીઆ, પંચસયાં મુનીવળી વિશ્વામીયા.

ઉથલો.

વિશ્વામીઆ વડી જૈન કાન્તિ, ચિઝ સહી ગુર પહુચેએ,
તસ દાય ચેલા પુન્ય વેલા, મળી મન આલોચેએ;
ગુરરાજ પોથી ક્ષીણ અનેથી, ન મુકે કારણ કીરયું,
એકવાર આપણ જોઈશું, જોઈશું એઉ કૃતિક વરયું. ૨

ચાલ.

અવસર એણે ગુરૂ ફેરે ગયા, પુસ્તક છોડી દાઉ ચેલા રહ્યા.
ઉથલો.

દા રહ્યા ચેલા સોઠ પુસ્તક, હસ્તિ આવેઠ હરખેએ,
છોડતાં છાને પ્રથમ પાને, મંત્ર નયણે નિરખેએ;
ખાવન વીરતણું અકર્ષણ, સોઠ મંત્ર હૃદય ધર્યા.
ખાંધી પુસ્તક વેગણે, ગુરૂતણે જય હમડે કર્યો. ૩

ચાલ.

આવ્યા સુહગુરૂ આવશ્યક કરે, પૌરીસી પહુતે નિંદ્રા અનુસરે.
ઉથલો.

અનુસરે નિંદ્રા સુગુરૂ ચેલા, દાઉ ચેલા નવ મીલ્યા,
જઈ રહીઆ પાસે મન વિમાસે, મંત્ર કેળવી કળા;
એક રહીઓ સાધક એક આરાધક, મંત્ર જગાવીઆ,
જળહુળે તેજે હૃદય હેજે, વીર ખાવન આવીયા. ૪

ચાલ.

ખોલે ખાવન વિર વિચીક્ષણ, કહો કેણે અમહ સમરીયા ઘણા.
ઉથલો.

કેણે કાજે સમરીઆ કહોને ચેલા, વીર ખોલાવ્યા ઈશ્વરું,
નહિ કામ ચેલા ચિંતવે, હવે કીરથો ઉત્તરે આપશું;
એ નગર ખોટું એક ખોટું, નહિ જિનપ્રાસાદએ,
રે જૈન કાન્તીથી ઠઉ લાવો, પરિહરો પ્રમાદ એ. ૫

ચાલ.

ન્યાં નહિ વાસે હળીયુએ કુકળ, કામ કરે શું પછે ન કુકળ.

ઉથલો.

નકુલ ઇમ કહી હાલ્યા, વેગે વીર ચલાવીઆ,
પ્રાસાદ પ્રતિમા રંગમંડપ, થ'લ થીર લઇ આવીઆ;
વડસર વણાયગ બારે બેઠાં, ઇશી મોટી માંડણી,
તાસ મીઠુધ જામ હુધ, જાગીઆ ગુરુ ગચ્છ ધણી. ૬

ચાલ.

ચણી વાહતે દીસે આંલલા, મુર્તિ મોટી મંડપ અતિલલા.

ઉથલો.

અતિલલા મંડપ અને મુર્તિ, ચણી જવ દીઠી ઘણી,
મન છક પેઠા થયા બેઠા, નયણે નાઠી નીંદ્રી;
જે જૈનકાન્તિથી ઉદ્ધવાયે, વીરજન પ્રાસાદયે,
ઉદ્ધાને ચેલા રહીઆ પેલા, ઉપન્યા વિષવાદયે. ૭

ચાલ.

સહી ગુરુ સમરી ચતુર ચક્રેસરી, પ્રગટ પહોતી તવ પરમેશ્વરી.

ઉથલો.

પરમેશ્વરી તવ પ્રગટ આવી, ગુરુચે સુજ્ઞાવી વાતડી,
પ્રાસાદ કરતાં વીર વાર હજી, છે બહુ રાતડી;
એહ મુઠ ચેલા મન ન જાણે, હોસ્યે મેન્દ્ર મહાકલી,
તેણે ધર્મસ્થાનક હોસ્યે થાણાં. દેવી તુમ કહીએ ભલાં. ૮

ચાલ.

તામ ચક્રેસરી કુકડ કારમા, વાસ્થા વેગે તે પ્રહુ ઉગમસમા.

ઉથલો.

પ્રકૃગત જો જીસ્યા પાસે, નિર્યાવાસ્થા કુકડા,
તે સુણી સાદ સોહામણાને, વીર ન રહ્યા કુકડા;

એક હાથે ખીંચા થીર થંભા, માજ મહાખલે મેલીયાં,
ખાવનવીરે વચન પાળ્યાં, સુણ ન સુણ સાહેલીયા. ૯

ચાલ.

વીણ ગુરવચને વીરજ સાધીઆ, વડ ઉંચાકરી ચેલા ખાંધીઆ.
ઉથલો.

ખાંધીયા ચેલા કહે ચક્કેસરી, ગુર અધિક તમે કાં થયા,
હું દેવી કોપી લાજ લોપી, છુટશો હથે કીમ ગદ્યા;
ગુર પાય ખામે શીષ નામે, દાયે કર તિમ જોડીયા,
ગુર દયા આણી દેવી જાણી, દાય ચેલા છોડીયા. ૧૦

ચાલ.

મુરતિ મુલગી તિહાં હાલે નહિ, સોગવિણ મુરતિ તિહાંચાલેનહિ.
ઉથલો.

નવિ ચાલશે વિણ મુલનાયક, સંઘ સહુ વિમાસેએ,
દિન કેટલે ગુર અવર ઓવ્યા, અવનિ મંત્ર ઉપાસેએ;
જલ ભાવે જરીઓ ધ્યાન ધરીઓ, ધરણપતિ દુર આવાઓ,
આદેશ પામી શીષ નામી, પાસ પ્રતિમા લાવીઓ. ૧૧

ચાલ.

થાપી પાસની પ્રતિમા લોઝએ, પાસ પાયામે બધા લોઝએ.
ઉથલો.

લોઝએ પ્રતિમા નાગપુબ, ન નરંદિ હૂંહૂં તે વિના,
લક્ષ લોક દેખે અતિ અલેખે, નામ લોઝણ થાપના;
સોરયણી દીહે દખી બીહે, મંત્રખળે ગુર સ્થિર કરી,
રહે નવણ પાણી વીમર જાણી, ખાલ ગયું તવ વીસરી. ૧૨

ચાલ.

અંતર એવડું શેરી સાંકડી, નગર કહાંતિ શેરી સાંકડી.

થલો.

સાંકડી શેરી નવ કહાં તિ, નગર જોજન ખારહું,
તે વાસનું મંડાણ મોટું, વણના તે શી કહું;
ઈમ કાલ જાવે નગર ઘડીયાં, ખોટ પુંહવી ઇસી પડી,
એવડા અંતર એ પટંતર, જુવે શેરીસાંકડી.

૧૩

ચાલ.

મોટી પ્રતિમા ચાર સોહામણી, સોહણમુરતિ અતિરળીઆમણી.

ઉથલો.

અતિ રળીઆમણી પ્રભુ પાસ પ્રતિમા પેખતાં,
મન ઉદવસે રે જગત જમતિ વેવતાં, મુઝ હર્ષઝરે હયડું હસે,
તું વિચિનાયક મુક્તિદાયક, ધ્યાને તુજ લીનો રહું,
હું મુઝ મુરખ માનવી, જુલુ પાર તોરા કીમ લહું.

૧૪

ચાલ.

પોષ કહ્યાણક દશમી દહાડએ, મહિમા મહિયલે પાસ દેખાડએ.

ઉથલો.

દેખાડએ પ્રભુ પાસ મહિમા, સંઘ આઘ ઉલટે,
ધજજ પુજ મંગલ આરતિ, તિણે પાપ પુર ઘણાં ઘટે;
સંવત પંદર ખાસડે, પ્રાસાદ શેરીસા તણી,
લાવણ્યસમય સુઆદિ બોલી, નમોજન ત્રિભુવન ધણી.

૧૫

શ્રી સમયમુદર મહારાજે તીર્થમાળાનું સ્તાવન ખતા-
વ્યું છે તેમાં સેરીસાનું નીચે પ્રમાણે છે.

સેરીસરો (સેરીસરો) સંખેશરો પંચાસરોરે;

ફલોધી થંભણપાસ, તીર્થ તે નમું રે.

લેખ ૧.

અનમુદ્ધુત' શ્રી આરાધન શ્રી માલદેવ અતપુમસીહદ્મા
 પુ વસિકાગુણવદીસ્તાવો શ્રીસતાહ્મવચ્ચ આઆદાન યડર-
 ક્ષિ સંક્ષનાપ્યાંમઘપીમહં' ૦ પી તઅપાલમપીતક્ષઃ પત્રંવા
 માષામાદાપ્રીમપીમસીનામઘડી મંતીતમીત' અર્તક શ્રીધપા
 લદાસાપીત્રં ૨. ત૦ શ્રી વંચમારાંક્ષેઠ શ્રીસામઘ અલાધ્યાં
 મીક્ષાગુક્ષવામ કાદીશ્રીમાલાપ્ય તત્યધાવાધપામવીતશ્રીમારાય
 મ (અવા) (અવીખમન).

અર્થ—અતિઅદ્ભુત લક્ષ્મીનું આરાધન કરી તે પ્રતિ-
 માની સ્થાપના કરતી વખતે શ્રી માલદેવ અને અમરસિંહ-
 ના રાજ્યમાં કાગણુવદી ૩ ના વૃશ્ચિક સંત્રગતિના ૩૨૨ એસે
 ભંડારમાં અતિલક્ષ્મી ભરી શ્રીધનપાલદાસ નામના શેઠના
 હાથથી પ્રતિમા અગર દેડ' સ્થાપન કરેલું' છે.

તે ઉપર લખેલા સૂર્યના અંસની છાયા વખતે મુદ્ધુત
 કરી સ્થાપન કરી છે આથમંડપ મંદિરમાં બતાવે છે અને તે
 પ્રતિમાની સામી દ્રષ્ટિએ જે પ્રતિમા છે તેશ્રીની બોલે છે
 માટે આ પ્રતિમાઓ જે દેરામાંથી આવી હોય તે દેરામાં
 એવો બનાવ હોય તો કહી શકાતું નથી અને તક્ષક નામના
 નારાની ચોડીમાં મુકેલું હોય તેમ જણાય છે.

બીજે લેખ.

૫ વરસે કાગણુવદી ૨ રવૌ શ્રીમત્પતન વાસ્તવ્ય પ્રા-
 ગ્વાટાન્વય મસૂત શ્રી હિમાલય શ્રીચંદમસાદાજ્ઞ શ્રીસો-

યાકુશિ સંભૂતામ્યાં રંદ્યપ્રતિમહં ॥ શ્રીવલ્લુપાલમહં ॥ શ્રીતેજ-
પાલામ્યાં નિજાગ્રવંધો મહં શ્રીમાલદેવસ્ય શ્રેયોઽર્થે પાર્શ્વનાથ
મહાતીર્થે શ્રીનેમિનાથચિમ્વમિદં કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં શ્રીનાગેન્દ્ર-
ગચ્છે મદારક શ્રીવિમલસેનસૂરિભિઃ ।

અર્થ—૫ વરસે ફાગણ વદી ૨ રવીવારે પાટણનગરમાં
રહેનારા પોરવાણવંશમાં ઉત્પન્ન થએલા શ્રીચંડપના પુત્ર શ્રી
ચંડપ્રસાદ તેમના પુત્ર તે શ્રીસોમામાતાની કુક્ષીમાં ઉત્પન્ન
થએલા એવા મહાન સંઘપતિ શ્રીવસ્તુપાલ અને શ્રીતેજપાલ
તેમણે પોતાના મોટાભાઈ શ્રીમાલદેવના કલ્યાણને માટે શ્રી
પાર્શ્વનાથના મહાતીર્થમાંથી નેમનાથભગવાનનું આ બિંબ
કરાવ્યું અને શ્રીનાગેન્દ્રગચ્છમાં શ્રીવિમલસેનસૂરીએ પ્રતિષ્ઠા
કરી.

ઉપદેશ તરંગીણી પા. ૬

તથા સેરીસરતીર્થે દેવચંદ્રકુલકેન આરાધીત ચક્રેસરી
દત્ત સર્વકાર્યસિદ્ધિ વરણ ત્રિભુમીમય ગુરુ ચતુર્વિંશતિ કાર્યો-
ત્સર્ગી શ્રીપાર્શ્વાદિ પ્રતિમાસુન્દર પ્રાસાદ એકરાત્રિમધ્યેદતઃ
તતીર્થે કલિકાલેઽપિ નિસ્તુલપ્રભાવ દંડયતે.

આ. ૧૪૦૦ ના સૈકામાં

અર્થ—સેરીસાનું તીર્થ દેવચંદ્ર નામના કુદ્ધકસાધુએ
ચક્કસરીદેવીની આરાધના કરી અને સર્વ કાર્યસિદ્ધિનું વરદાન
મેળવી ત્રણ માળનું મોટા ચોવીસ કાઉસગીઆ સહિત શ્રી
પાર્શ્વનાથ વિગેરેની પ્રતિમાથી સુંદર એવો પ્રાસાદ એક રા-
ત્રીમાં કર્યો અને તે તીર્થ આજ કળીકાળમાં પણ અતુલ
પ્રભાવવાળું દેખાય છે. આ લેખ સંવત ૧૪૦૦ લખેલ છે.

ચૈત્યપરિપાટી સ્તવન.

સેરીસા મહાતીર્થ વિષે ટુંક ૧૪ ચૈત્યપરિપાટીના
સ્તવનમાંની.

(૧૭) ડહડહ સંતિ, (૧૮) ધવલકથ પાસરંભ (૧૯)
વિણે આદીથર હાથી દ્રમ ખેસરંડી (૨૧) અસાઉલી રિસુહ
તાય (૨૨) (૧) સેરીસેપાસ છઠ્ઠકાય.

કલોલ તીર્થવિષે ટુંક ૧૫ ચૈત્યપરિપાટીના સ્તવનમાંની
(૨૩) પંચાસરી (૨૪) કલઉલી (૨) વિર નેમી સંખી-
સરી પાસ પાહલધ નેમી; કહી કપડવાણીજી નમું પાસ સલ-
પણાપુરી વંદુસંતિ પાસ.

અર્થ—(૧) સેરીસે પાર્થનાથ ઉર્ધ્વકાય (કાર્યોત્સર્ગસ્થ)

(૨) કલોલ નેમીનાથ.

(ઉપરની હકીકત શ્રીઆત્માનંદપ્રકાશ પુસ્તક ૧૪ માના
અંક ૧ માંથી ઉતારી છે)

તીર્થકલ્પ.

સેરીસયનયરે વિહરંતો, આરાહિયપઉમાધ ધરણીન્દો
છતાવલીય સિરી દેવિંદસૂરીણો, ઉક્કઠ રૂજિ અપાયે ઠાણે કા-
ઉસગ્ગાં કરિંતિ, એવં બહુવારં કરિંતે તે દઠ્ઠણ સાવએહિં
પુચ્ચિઅં ભયવં, કેા વિસેસો ઈતથ કાઉસગ્ગકરણે સૂરીહિં
ભણિઅં ઇતથ પાહાણ ફલહી ચીઠ્ઠ તીસે પાસનાહ પડિમા
કિરધંસા ય સન્નિહિઅપાહી હેરા હવર્ધ તઓ સાવયવયણેણં
પઉમાવર્ધ આરાહણતથં, ઉવવાસ તિંગં કયં ગુરૂણા આગયા
ભગવદ્ધ તીયે આહિઅં જહા સોવારએ અંધો મુતહારો ચિદ્ધ

सोअर्थ छत्थ आगच्छथ अठ्ठमलतथं कारधसि अत्याभीअे इत्ते
हि अपडे उमातुवथ अणुदीअे पडिपुत्तसंपडि, तअो निप-
ज्जथ तअो सावअेहिं तथाहवणनथं सोपारअे, पुरिसा प-
ढी, आसो आगअो घणुं करीने ११००-१२०० ना सैकामां.

॥ तीर्थकल्पनो पाठः ॥

सेरीसयनयरे विहरंतो आराहिय पउमावई धरणींदो
छ ता वल्लीय सिरिदेविंदसूरिणो उक्कड रुजि अपाये
ठाणे काउसग्गं करिंसु एवं बहुवारं कसिंते ते ददूठण
सावणहिं पुच्छिअं—“ भयवं ! को विसेअो इत्थ का-
उसग्गकरणे ? ” सूगीहिं भणिअं—इत्थ पाहाणफलही चि-
ठइ जीसे पासनाहपडिमा कीरइ सा य संनिहि अपाडिहे-
रा हवइ ” तअो सावयवयणेणं पउमावइ आराहणत्थं उ-
ववास-तिगं कयं गुरुणा, आगया भगवई, तीए आहिअं
जहा—सोवारए अंधो सुत्तहारो चिठइ सो जइ आगच्छई
अट्ठमभत्तयं च करेइ सूरम्मि अत्थमिए “ फलेहि अपडेउ
मातुवइ अणुदीए ” (!) पडिपुत्तं संपाडेइ तअो निपज्जइ,
तअो सावणहिं तथा हवणनत्थं सोपारए पुरिसा पट्ठविआ
सो आगओ ॥ घणुं करीने ११००-१२०० ना सैकामां

अर्थ—जेमणे धरणेंद्र पट्टावतीनुं आराधन कर्तुं
छे एवा शेरीषक नगरमां विचरता छत्रापल्लीय [चैत्रवा-

લીય] આચાર્ય દેવેન્દ્રમુરિય અવાવહ સ્થાનકે કાઠસમ્મ
 કર્શો ત્યાંવાર એમ કરતા જોઈ શ્રાવકોણ પૂછયું—હે ભગ-
 વન્ ! અહીંયાં કાઠસમ્મ કરવામાં શો વિશેષ છે ? આચા-
 ર્ય ભગવાને કહ્યું અહીંયાં પાપાળફલહી [શિલા] રહેલી
 છે જેની પાર્શ્વનાથની પ્રતિમા કરવામાં આવે તો તે પ્રા-
 તિદાય [ચમત્કાર] વાળી થાય ત્યારે શ્રાવકોના કહેવાથી
 ગુરુણ પદ્માવતીને આરાધવા નિમિત્તે ત્રણ ઉપવાસ કર્યા,
 ભગવતી—પદ્માવતી આવી હાજર થઈ અને તેનીય કહ્યું કે
 સોપારકપુરમાં આંધલો સુત્રધાર [કહિયો] રહે છે તે જો
 આવે અને અદ્વય કરે. ઇત્યાદિ.

શેરીસાપાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

મનમોહન મેરે—એ રાગ.

શ્રી પાર્શ્વ સેરીસરો, મનમોહન મેરે.

આજ મેં નજરે દીઠ રે. મનમોહન મેરે.

દર્શન દેખી આનંદ થયો, મન૦

તુમ ભક્તિ અમૃત મીઠ રે. મન૦

વામામાતા ઉર જનમીઆ, મન૦

અશ્વસેન કુળચંદ રે. મન૦

નગરી વારાણસી ભક્તી, મન૦

સેવા કરે સુરવૃંદ રે. મન૦

કમઠ દોષ પ્રગટ કરી. મન૦

સર્પનો કીધો ઉપકાર રે,	મન૦
કમઠ મેઘમાળી ભયે,	મન૦
પરિસહ આપ્યો અપાર રે.	મન૦
સર્પ ધરણેંદ્ર થઈ,	મન૦
પરિસહ કીધો નીવાર રે.	મન૦
સેવાભક્તિ કરી રાચીઓ,	મન૦
એમ આપે કર્યા ઉપકાર રે.	મન૦
શરણે આપ્યો સ્વામી તાહરે,	મન૦
મુજ પાપ કરો નિવાર રે.	મન૦
તુજ સમો કોઈ ઉપકારી નહિ,	મન૦
આજે આનંદ થયો અપાર રે.	મન૦
મુતિ તારી મન વસી,	મન૦
શાન્ત સુધારસ સાર રે.	મન૦
બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર,	મન૦
તુજ સમ નહિ નિર્વિકાર રે.	મન૦
પુર્વ પુન્યે પામીઓ,	મન૦
દુલહો પ્રભુ દેહાર રે.	મન૦
નેમવિજય આચાર્ય શ્રી,	મન૦
તાસ પ્રતાપે સેવા સાર રે.	મન૦

સ્તવનં ૨

રાગ ભરથરીનો.

આપ બીરાજે શેરીસરો, શ્રીલોહણ પ્રભુ પાસણ;
પ્રતિભાસુંદર પાર્શ્વની, પ્રેમે કરે અદ્વૈતાસણ. આપ૦ ૧

જોડે કાંઈસગીઆ બે શોભતા, શામવર્ણ સુખકારણ;
 આરસ પ્રતિમા એક ઋષભની,વાંદુ તે ગુણકારણ. આપ૦ ૨
 રૂપ અનુપ તુજ શોભતું, વાંદુ હું ભલી ભાતણ;
 પ્રાચીન મહાતીર્થ પાર્થિવું, શાસ્ત્ર વિષે વિખ્યાતણ. આપ૦ ૩
 શરણે આગ્યો સ્વામી તાહરે, રક્ષા કરજો મહારાજણ;
 પુજા ભક્તિ પ્રતાપથી, સીઝયાં સઘળાં કાજણ. આપ૦ ૪
 નેમવિજય આચાર્ય શ્રી, આપ દર્શન કીધણ;
 શેઠ મનસુખભાઈ ઉપદેશીને,ઉદ્ધારનો લાભ લીધણ. આપ૦ ૫

સ્તવન ૩

રાગ પ્રભાતીઆનો.

સુરજ ઉગ્યારે કેવડીઆની ફણસે કે વાણેરાં ભલે વાયાં રે.
 એ દેશી.

આજે આનંદરે થયો અતિ સુખકારકે,	પાર્થ દર્શન પામ્યારે.
ધયાં સઘળાં રે મુજ પાપ નીવારકે.	પાર્થ૦ ૧
તુજ મુર્તિ રે શોભે અપરપાર કે,	પાર્થ૦
સહુ સુરનર રે વંદે નીરવાર કે.	પાર્થ૦ ૨
પ્રભુ મુખડું રે જોઈ થયો રળીઆત કે;	પાર્થ૦
હું તો પુણું રે પ્રભાતે ભલી ભાત કે.	પાર્થ૦ ૩
મુળનાયક રે શ્રી લોહણદેવ કે;	પાર્થ૦
મહાતીર્થની રે કડું અહનીશ સેવ કે.	પાર્થ૦ ૪
થયા જનજી રે તજી દેશ ને રાગ કે,	પાર્થ૦
નહીં તુજ સમ રે અવર દેવ મહાભાગ્ય કે;	પાર્થ૦ ૫
ઘણો સંઘ રે આવે વંદન કાજ કે;	પાર્થ૦

પાવન થાય રે પુ'જી આપ મહારાજ કે.	પાર્શ્વ ૦ ૬
વીરસંવત રે ઓગણીસ ધોકાતેર સાલ કે;	પાર્શ્વ ૦
જમનાભાઈએ ઉદ્ધાર કીધો ધરી વહાલ કે.	પાર્શ્વ ૦ ૭

સ્તવન ૪

શ્રી આનંદધન મહારાજના બનાવેલા સ્તવન
ઉપરથી જનનામ ફેર સ્તવન.

દુઃખ દાહગ દુરે ગયાં રે, સુખ સંપદશુ' ભેટ.—એ રાગ.
દુઃખ સકલ દુરે ગયાં રે, સુખ સંપદશુ' ભેટ;
લોકજીપાર્શ્વ માથે કીધો રે, કોણ જીતે નર ખેટ.

પાર્શ્વજીન દીઠાં લોચન આજ;

હાંરે મારા સીંઝયાં વાંછીતકાજ, પાર્શ્વજીન દીઠાં લોચન આજ ૬
ચરણ કમળ લક્ષ્મી વસે રે, આહી લાંછન તસ સાર;
લીલવરણે ઉપયા રે, શ્યામ લેપ સુખકાર રે. પાર્શ્વ ૦ ૨

મુજ મન તુજ ભક્તિમાં રે, અવર ન ધરૂં ચિત્ત સાર;
મુરનરવૃંદ સઘળા મળી રે, ભાવે વાંદે વારંવાર. પાર્શ્વ ૦ ૩

હર્ષન દીઠે આપતણો રે, સંશય ન રહે લગાર;
મુરજના ઉદયથકી રે, નાશ થાયે અધકાર. પાર્શ્વ ૦ ૪

અમૃતસમ મુરતી ભલી રે, ઉપમા ન ઘટે કોય;
શાન્ત સુધારસ દીપતી રે, જોતાં તૃપ્તિ ન હોય. પાર્શ્વ ૦ ૫

પ્રભુજી મોટા તુમ ધણી રે, મહેર કરો મહારાજ;
મન વીસરામી વાદહા રે, સફળ કરો મુજકાજ. પાર્શ્વ ૦ ૬

લોકજીપાર્શ્વ મુર્તિ ભલી રે, ખીરાજે સેરીસાગામ;
ઉદ્ધાર કીધો ઉમંગથી રે, શેઠ જમનાભાઈ નામ. પાર્શ્વ ૦ ૭

સ્તવન પ

રાગ—બનજરનો.

- સુણો લબ્યજીવ હિતકારી, જગમાં જનપ્રતિમા જયકારી.
તમે વાંદા પુજો નરનારી, પામે મોક્ષગતિ સુખકારી રે;
સર્વ સુત્રમાં સાખ છે સારી, જગમાં જનપ્રતિમા જયકારી.૦૧
- મહા દુષ્ટ મુરખ અજ્ઞાની, તે ઉથાપે વીરની વાણી રે;
કુમતિ નરકતણા અધિકારી, જગમાંં ૨
જેહ જનપ્રતિમા વિરાધે, નકી નર્કગતિમાં તે સાધે રે;
છ'ડા દુર્ત મત્ત દુઃખકારી, જગમાંં ૩
અન્ય દેવ દેવી વંદન જાવે, જનપ્રતિમા વંદન નવિરૂઆવેરે;
તે કોણ સુત્ર આધારી, જગમાંં ૪
- કેસર તીલક કરતાં જે લાજે, તેને કોની ઉપમા છાજેરે;
પાપી પાખંડ મત્ત અવિચારી, જગમાંં ૫
કપટી દયા દયામુખ ભાખે, મુગ્ધ લોકને દુરગતિ નાંખેરે;
મુખ બંધ મલીન આચારી, જગમાંં ૬
મુઠ અંતર બાહીર કાળા, પ્રગટ્યા મહાદુષ્ટ વિકાળા રે;
કાઠ્યો કુપંથ પંચમ આરી, જગમાંં ૭
પુસ્તક પ્રતિમા જેહ પુરાણી, નવિ માને કુમતિ સેનાણી રે;
દુષ્ટ ત્રિચાર દીલમાં ધારી, જગમાંં ૮
જીવે ચિત્રામણની નારી, તેને વાધે કામ વિકારી રે;
તેમ જનમુદ્રા ગુણકારી, જગમાંં ૯
સનાધર્મે નવિ છોડા, હઠ છોડી પ્રતિમાશુ દીલ જોડા રે;
ઠહે કવિતાકર વારંવારી, જગમાંં ૧૦

સ્તવન ૬.

(વાલા વેગે આવો રે.—એ રાગ.)

પાર્શ્વપ્રભુ ધ્યા...વુ' રે કર્મને ખપાવુ' રે પાર્શ્વપ્રભુ સેવતાં હો...છ;
પાર્શ્વપ્રભુ સેવે...ભવદુઃખ જાય, સેવા કર્યે મન અતિ ઉલ્લાસાય.

પાર્શ્વપ્રભુ૦

તીર્થ સેરીસાગામમાં, મુર્તિ અદ્ભુત રૂપ;
સેવા કર્યે ભવદુઃખ રજે, વળી મળે સુખ અનૂપ.

ભાવ ધરી વિભુ ધ્યાવો રે. પાર્શ્વ૦ ૧

જગતારક જગનાયકો, જગગુરુ દીનદયાળ;
પાર્શ્વપ્રભુ રટના કરો, થાયે જિમ સુખ અપાર.

દીનખંધુ નિત ધ્યાવો રે. પાર્શ્વ૦ ૨

વાણી પાંત્રીશ ગુણધર, અતિશય ચોત્રીશ ધાર;
ભવ્ય અંકુર પ્રકટાવવા, દેશના અનુત ધાર.

ભવવારક પ્રભુ ધ્યાવો રે. પાર્શ્વ૦ ૩

વીતરામપદ મેળવી, થયા જે અર્હન સિદ્ધ;
પાર્શ્વપ્રભુને ધ્યાવતાં, પામે સદા સુખ રિદ્ધ.

ગુણ શ્રીજિનના ગાયો રે. પાર્શ્વ૦ ૪

મુર્તિ મોહની પાસની, ચરણ કમલ કર્ય સેવ;
પામીશુ' તાસ પ્રતાપથી, પદ તીર્થંકર દેવ.

અમ્મ જિન સિદ્ધપદ પાવો રે. પાર્શ્વ૦ ૫

સ્તવન ૭.

શુ' કહું કચની મોરી રા...જ શુ' કહું કચની.—એ રાગ.
નમન કરે' તુજ ચરણે પાસ, નમન કરે' તુજ ચરણે;

દુઃખ જાયે સેવ કરણે, પાસ નમન કરું તુજ ચરણે.
 પ્રાચીન શેરીસા નામક તીર્થે, આપ બીરાજે સ્વામી;
 દર્શન અદ્ભુતપામી તમારું, થયો હવે વિશ્રામી પા...સ૦ ૧
 તીર્થકદપ ઉપદેશ તરંગિણી, તીર્થ પ્રાચીનતા દાખી;
 બાવનજિનાલયમંદિરજીર્ણ, થયું પ્રત્યક્ષ મુજ સાખી પા..સ૦ ૨
 સુર્તિ સોહામણી પાસ તુમારી, નીરખી મન અતિ ઉલસે;
 વિરમયકારિણી વાત સુણીને, ચિત્ત સદા ત્યાંહી તલસે. પા..સ૦ ૩
 શઠ કમઠના હઠને ગાળી, નાગ ઉગાર્યો આપે;
 નામ રમરણથી ભવ્ય સવિનાં, દુઃખદારિદ્ર સવિ કાપે. પા..સ૦ ૪
 વિજયકમલ સૂરીયર રાજ્યે, તસ કૃપાથી વળી આજે;
 ગુરૂ મોહનપંડિત પસાયે, આઘ્યો તુજ દર્શન કાજે. પા..સ૦ ૫
 વિજય કમલ સૂરીના દેવાં, સુર્તિ મોહન તુજ દેખી;
 લાંલ લીધો ભગવાન પ્રતાપે, પ્રેમ થયો રૂપ પેખી. પા..સ૦ ૬
 ઉદ્ય જો રત્નનો થાયે, રમણિક જય વિભુ જપતાં;
 ગણિમોહનપન્યાસ સહાયે, કર્મ થશે ઝટ ખપતાં. પા...સ૦ ૭
 સંવત્ ઓગણીતોતેર સાલે, માઘ વદી પંચમી દિવસે;
 સૂરિકમલની મહેર થવાથી, પ્રતાપ મન અતિઉલસે. પા...સ૦ ૮

સ્તવન ૮

રે ઉર જાઓ આતમજાની—એ રાગ...

પ્રભુ પાસ ધ્યાવો ગુણખાણી; જેહથી વરીયે શીવપદ-
 રાણીરે; પ્રભુ પાસ ધ્યાવો ગુણખાણી રે. ઘોર અપાર ભયોદ-

ધિ રૂલીયો, પરપરિણતિને પામી; ચાર ચોર મુજ કેડે પ-
ડીયા, જાણ્યો ન તુંહી શીવગામી રે. પ્રભુ ૧ અજ અવિ-
નાશી અકલ સ્વરૂપી, નિજગુણ આતમરામી; અઘહર અ-
ઘમોચન તુજ મુદ્રા, પામી થયો ગુણકામી રે. પ્રભુ ૨ નિ-
રંજન મુરતિ તુજ દેખી, અનુભવ લહરી જાગી; અખ મુજ
ભવની ભાવઠ ભાગી, કર તુજ ગુણનો રાગી રે. પ્રભુ ૩
દાયક ગુણમણિનો પ્રભુ ક્ષાયિક, સમકિત સેવક આપી; કર્મપ-
જર મુજ દૂર કરો હવે, જન્મ જરા દુઃખ કાપી રે. પ્રભુ ૪
મોહન કહે તુજ પાય નમી પ્રભુ, મોહનીકર્મ જે ભારી; કાપી
આપી નિજપદ સેવક, અક્ષયપદ દાતારી રે. પ્રભુ ૫

સ્તવન ૯

શ્રી સેરીસય પાસજી, ચિંતિત ફલદાતારજી; જગગુરુ
ચિંતામણી જગહિત જગધણી, પ્રવહણ ભવ અકુપારજી. શ્રી ૦ ૧ તુજપદક-
જની સેવના, મુજ મનમંદિર થાયજી; દુઃખદોહડા આધિ ટળે,
પાતિક દુર પલાયજી. શ્રી ૦ ૨ ભવ દાવાનળ તાપથી, તપીચો
જીવ અનાથજી; દર્શનપંથ જખ તુંહી મીલ્યો, તખ થયો
શાંત સનાથજી. શ્રી ૦ ૩ કરજોડી તુમ વિનયુ, અવર નયાયુ
લગારજી; વેલા મોડા પ્રભુ તાહરે, કરવી સેવક સારજી. શ્રી ૦
૪ વિજયકમલસુરીશજી, તસ પદપંકજ લીનજી; મોહન કહે
મન રંગસ્થુ, કરજ્યો જિમ જલમીનજી. શ્રી ૦ ૫

સ્તવન ૧૦

રાગ—ભરથરીનો.

મનમોહન પ્રભુપાસણ, મુણ જગત આધારણ ॥ શરણે
આવ્યો પ્રભુ તાહરે, મુજ દુરિત નિવારણ ॥મન૦ા૧॥ વિષય
કપાયના પાસમાં, ભગ્યો કાળ અનેતણ ॥ રાગ દ્વેષ મહા
ચોરડા, લુટ્યો ધર્મનો પથણ ॥મન૦ા૨॥ પણ કાંઈ પુરવપુ-
ચથી, મળીયા શ્રીજિનરાજણ ॥ ભવસમુદ્રમાં યુડતાં, આ-
લંબન જીમ ઝાઝણ ॥મન૦ા૩॥ કમઠે નિજ અજ્ઞાનણ, ઉપ-
શર્ગ કીધો બહુ જાતણ ॥ ધ્યાનાનળ પ્રગટાવીને, કીધો ક-
ર્મનો ઘાતણ ॥મન૦ા૪॥ કેવળજ્ઞાનથી દેખીયું, લોકાલોક સ્વ-
રૂપણ ॥ વિજય મુક્તિપદ જઈ વસ્યું, સાદી અનંત ચીદ્રૂપણ
॥મન૦ા૫॥ તે પદ પામવા ચાહતો, મોહન કમલનો દાસણ ॥
મનમોહન પ્રભુ માહરી, પુરજ્યો મત્રની આશણ ॥મન૦ા૬॥

સ્તવન ૧૧

ભાગ્ય અમારાં ધનભાગ્ય અમારાં સિદ્ધાચળગીરી

લેટ્યા રે—એ રાગ.

ભાગ્ય અમારા ધન્ય ભાગ્ય અમારા, લોહણપાસણ લે-
ટ્યારે. સેરીસામંડન આપ બીરાજે, જગજીવન હિતકારી રે;
કાશીદેશ વણારસીનગરી, અર્ધસેન કુલહારારે. ભા૦ ૧ વા-
માનંદન ભવદુઃખલંજન, જનમન મોહનકારારે; દીક્ષા લેધ
પ્રભુ કેવળ પામી, સમવસરણ શણગારારે. ભા૦ ૨ દેરાના
મધુરી પાર્થ પ્રભુની, મુણે ભવિજન પ્યારા રે, શતવર્ષ આ-

મુખ પુર્ણ કરીને, મોક્ષપદના ધરનારાંરે. ભા૦ ૩ વિષહરકુલિ-
ગનો મંત્ર પ્રભાવક, પ્રાણી સદા ધરનારાં રે; અહ રોગ મરકી
દુષ્ટ જરાદિક, ન કદી પીડ કરનારાંરે. ભા૦ ૪ વિજયકમલ સુ-
રીન્ધર રાજ્યે, ભવ્ય જપે સુખકારારે; મન મોહન પ્રભુપાસ
પ્રપાપે, પામો સદા સિવકારારે. ભા૦ ૫

સ્તવન ૧૨

તીરથની આશાતના નવી કરીયે—એ રાગ.

શ્રી સેરીસાપાસજી નિત્ય નમીયે, હાં રે નિત્ય નમીયેરે
નિત્ય નમીયે; નમી પાપપડલ દુર કરીયે, કરીયે જિન સેવ.
શ્રી૦ ૧ અર્ધસેનકુળ ચંદ્રમા પ્રભુ સુણુજે, સુણી વિનંતી
મુજ ઉદ્ધરજે; રાગાદિક શત્રુને હણુજે, કહં તાહરી સેવ. શ્રી૦
૨ ભવપટણ ચારે ગતિ ચઉદિશી, દિસે ચોટા એ લાખ ચો-
રાશી; ચોવટીઆની કથા કહું કીસી, કોધાદિક ચ્યાર. શ્રી૦
૩ જોતો મિથ્યા પુરોહિતો દુષ્ટ કુમતિ, લીધી મદનસેના સાથે
પીડતી, ભવ્યલોકો વિશેષ પીડતી, કહેતાં નાવે પાર. શ્રી૦ ૪
તેહનું જોર હઠાવવા પ્રભુ ભેટ્યા, ભેટી કર્મ કઠીન બલ મે-
ટ્યા, રાગ દ્વેષ અરિ સવિ રેટ્યા, લઈ સંજમ ભાર. શ્રી૦ ૫
સમકિત ને સંજમ દીધાં ગુરરાજે, ગણિ મોહનવિજયજી કુમ-
હારાજે; પદ રૂડં પન્યાસનું જાજે, કહે તેનો પ્રતાપ. શ્રી૦ ૬

સ્તવન ૧૩

રાગ—સંવત એક અકુલંતરેરે, જાવડશાનો ઉદ્ધાર.

શ્રીસેરીસસ પાસની રે, સેવા કરીએ ઉદાર; સેવા પ્રભુ

સવિ દુઃખ હરેરે, તરીયે જિમ સંસાર. હો ભવિયાં ભાવે ક-
રે જિન સેવનારે, હૃદય ધરી શુભ ભાવનારે. વાસના કરી
અતિ શુદ્ધ. ૧ સુરનર આવે વાંદવારે, ભક્તિરસે ભરપુર;
ભાવે કરે જિનપુજનારે, પ્રકટે બોધિઅંકુર. હો ભવિયાં ૨
અમૃતસમ તુજ દેશનારે, યોજનગામિની સાર; નયગર્ભિત
અતિ શોભતી રે, ચરિગતિ વારણહાર. હો ૩ શોભે પ્રતિ-
હાર આઠથી રે, પ્રભુજનો દેવાર; જન મનમોહક પાસજી રે,
કરે ભવનો નિસ્તાર. હો ૪ કોડીગમે દેવો પુજતારે, કરતા
જન્મ પવિત્ર; હું પણ લોહણપાસની રે, સેવા પામું શુભ
ચિત્ત. હો ૫ વિજયકમલસૂરિ રાજ્યમાં રે, કરતો ભક્તિ વિ-
લાસ; વિજય મોહન પંન્યાસનો રે, પામ્યો પ્રતાપ ઉદ્ધાસ.
હો ભવિયાં ૬

સ્તવન ૧૪

ચાલોને પ્રીતમજી પ્યારા સેરીસે જઘએ, સેરીસે જઘયે રે
વાલા મારા પાસજીને નમીએ. ચાલોને૦
વામાનંદન પાસજી નીરખી, મિથ્યામલ ધોઈએ;
સમકીત સુરતરૂ ફલ પામીને, સુક્તિપદ લહીયે. ચાલોને૦ ૧
સુરમાંહિ જિમ સુરપતિ સોહે, નદીમાંહી જિમ ગંગ;
તરૂમાંહિ જિમ ચંદન સોહે, દેવમાં પાસજી ચંગ. ચાલોને૦ ૨
શાને પ્રાણી તમે મુજી રહ્યા છો, માનો કુદેવને દેવ;
ચિંતામણી તુલ્ય પાસજી પામી, છોડો કુદેવની સેવ. ચાલોને૦ ૩
સાંત સુધારસ સિંચન કરેતી, સમકિત બીજ અંકુર;

ભવ્ય કુમુદ પ્રકાશક મુરતિ, વંદા અમીરસ પુર. ચાલોને ૪
 લોહણપાસની પ્રતિમા નિરખી, પામ્યો હું હર્ષ અપાર;
 ગણિ મોહન પંન્યાસ પ્રતાપે, કરીયે ભવનો પાર. ચાલોને ૫

સ્તવન ૧૫

રાગ—પ્રભાત.

પાસ જિનરાજ તુજ મુખચંદ દેખતાં ભવ્યનાં દુઃખ
 સવિ દુર જાવે; વળી હોવે શાંતિ સદા જરા ન આવે કદા,
 જો તુજ ઉપરે ભક્તિ આવે. પાસ ૧ હે પ્રભુ હું સદા વિ-
 ષયરસમાં ડુબ્યો, વળી ડુબ્યો ક્રોધ ને લોભ માને; માયા
 પણ છોડતી નથી કદી મુજને, કહો પ્રભુ તે ક્યમ દુર જાવે.
 પાસ ૨ તુજ ગુણ ગાઈશું વિષયાદિ ટાળીશું, ટાળીશું દુષ્ટ
 અજ્ઞાન શત્રુ; અધિક ખગ તાહરં લેઈને પાળીશું, વ્રત સદા
 મુક્તિ પણ મેળવીશું. પાસ ૩ રાગ ને દેવ પાખંડી વળી
 વેષને, કદી ન રાખું પ્રભુ શેવ માટે; તો પ્રભુ તું હજી દુરે
 શાને રહે, સાથ સેવકની રહેજે વારે. પાસ ૪ મુક્તિપદ ક-
 મલની સેવના પામવા, દેજો મોહન ગુરૂ શાંતિ દેવા; તુજ
 પ્રતાપે પ્રભુ ગુણ ગાતાંથકાં, મુક્તિરૂપ પામીશું અખંડ મેવા.
 પાસ ૫

શ્રી મહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ—શુ' કહું કથની મારી.

વિનવું હું પ્રભુ તુજને વીર, વિનવું હું પ્રભુ તુજને;

દયાનિધિ દીન ઉદ્ધારક ધી...૨. વિનયુ'ં
 ભવનાટકમાં વેપો ધરીને, દેહ માનવનો પામી;
 પુન્ય ઉદયથી ધર્મજ તારો, પામી રહી નહી ખામી. વીર૦ ૧
 કોધી ચઠકોશિકને તારો, કરજીદાદિ લાવી;
 મુજ સરીખા જે ર'કને તારો, તેવી કરજી લાવી. વીર૦ ૨
 ગુણ અનંતા ભર્યા તમે છો, ચિદ્રથન રૂપી સ્વામી;
 ગુણ માગું તમથી હું એકજ, થાઉં સિદ્ધિગતિ ગામી. વીર૦ ૩
 ચરણકમલની સેવા આપો. મોહાદિ અરિ દુઃખ કાપો;
 મોહન પ્રતાપે સેવક સ્થાપો, તો થાય હર્ષ અમાપો. વીર૦ ૪

મહેરબાની કરી આ પુસ્તકને રખડતું મુકી જ્ઞાનની
આશાતના કરશો નહીં.
